

§ 5.

Disciplinární komise I. stolice se zřídí při všech okresních výborech (okresních správních komisích, okresních silničních výborech) a společných zařízeních, ústavech a podnicích, které zaměstnávají zřizovatele a cestáře podle zákona ze dne 17. prosince 1919, č. 17 Sb. z. a n. z r. 1920.

Příslušnost vrchních disciplinárních komisí jest dána obvody zemských samosprávných úřadů.

§ 6.

Každá disciplinární komise se skládá ze 6 členů, kteří ze sebe volí za předsednictví nejstaršího člena předsedu a jeho náměstka; při rovnosti hlasů rozhoduje los.

Členy disciplinární komise jmenuje na dobu 3 let předseda zemského (správního) výboru, resp. zemské správní komise, a to po 3 z řady členů okresního výboru (okresní správní komise, okresního silničního výboru) nebo vrchní správy společného zařízení, ústavu nebo podniku, a to k návrhu této korporace, a po 3 z řady zřizovatelů nebo cestářů tohoto okresu nebo tohoto společného zařízení, ústavu nebo podniku na dobu tří let, a to k návrhu organizací samosprávných zařízení; za každého člena jmenuje se náhradník.

Jestliže by však počet zřizovatelů okresu nebo společného zařízení, ústavu nebo podniku byl 6 neb menší, jmenují se členy disciplinární komise zřizovatelé nejbližšího okresu zaměstnávajícího zřizovatele a při společném zařízení, ústavu nebo podniku zřizovatelé okresů, které mají společné zařízení, ústav nebo podnik.

Členy vrchní disciplinární komise jmenuje předseda zemského (správního) výboru, resp. zemské správní komise na dobu 3 let z úředníků práv znalých a odborných.

§ 7.

Komise disciplinární tvoří vždy jediný senát a usnáší se platně, je-li přítomna aspoň polovice členů komise.

Usnesení se stává absolutní většinou hlasů, při čemž předseda neb úřadující náměstek hlasuje poslední. Při rovnosti hlasů rozhoduje mínění, ke kterému se přidal předseda nebo úřadující náměstek.

§ 8.

Disciplinární komise I. stolice usnáší se na těchto trestech disciplinárních:

- a) na dítce a
- b) na peněžité pokutě.

Je-li však disciplinární čin zřizovatelů takový, že má za následek vyloučení z postupu do vyšších platů, zmenšení služného, přeložení do výslužby se zmenšeným výslužným nebo propuštění ze služby, činí disciplinární komise okresnímu výboru (okresní správní komisi, okresnímu silničnímu výboru) nebo vrchní správě společného zařízení, ústavu nebo podniku návrh, o němž korporace tato rozhoduje.

Vrchní komise disciplinární rozhoduje o stížnostech proti nálezům disciplinárních komisí I. stolice dle odst. I. s konečnou platností; v případech odst. II. činí návrh zemskému správnímu úřadu, jenž rozhoduje o stížnostech s konečnou platností.

§ 9.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení a provede je ministr vnitra.

Švehla v. r.,

v zastoupení ministerského předsedy a jako ministr vnitra.

Dr. Engliš v. r.

Dr. Meissner v. r.

Dr. Hotowetz v. r.

Sonntag v. r.

Staněk v. r.

Dr. Winter v. r.

Johanis v. r.

Stříbrný v. r.

Čís. 438.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 15. července 1920

o ochraně polního majetku.

Na základě zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 337 Sb. z. a n., se nařizuje:

§ 1.

Okresní správy politické (v území druhdy uherském administrativní vrchnosti) jsou oprávněny v případech, kde se toho objeví potřeba, použití po předchozí dohodě s posádkovým velitelstvím vojenské policie k ochraně polního majetku a plodin.

§ 2.

Orgány vojenské policie, vykonávající službu podle § 1, jsou postaveny na roveň četnictvu, jakož i státní stráží uniformované a civilní; všechny tyto sbory jsou povinny navzájem se podporovati a postupovati v dohodě. Vykonávající službu v § 1 uvedenou, má vojenská policie proti osobám občanským veškerá práva a povinnosti četnictva.

§ 3.

Nařízení toto stává se účinným dnem vyhlášení. Provedení jeho ukládá se ministrům vnitra, zemědělství, zásobování a národní obrany.

Švehla v. r.,

v zastoupení ministerského předsedy
a jako ministr vnitra.

Dr. Engliš v. r.

Staněk v. r.

Dr. Hotowetz v. r.

Johanis v. r.

Dr. Meissner v. r.

Sonntág v. r.,

jako ministr obchodu a správce ministerstva
zemědělství.

Dr. Winter v. r.

Stříbrný v. r.

Dr. Markovič v. r.

Čís. 439.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 15. července 1920,

kterým se stanoví náhrada za ušlý výdělek
přisědicích živnostenských soudů,

Dle §§ 40 a 13 zákona ze dne 27. listopadu 1896, čís. 218 ř. z., o soudech živnostenských, se nařizuje:

§ 1.

Náhrada za ušlý výdělek, poskytovaná přisědicím a náhradníkům živnostenských soudů a odvolacích ve věcech živnostenských zvolených z volebního sboru dělnického a přisědicím ze stavu podnikatelů, pokud jsou zařazeni do IV. třídy daně výdělkové, stanoví se částkou třiceti Kč, trvalo-li zasedání nejvýše pět hodin, a to dopoledne neb odpoledne, a částkou padesáti Kč, trvalo-li přes tento čas anebo přes druhou hodinu odpolední.

Nařízení toto nabývá platnosti dnem vyhlášení se zpětným účinkem od 1. března 1920.

§ 2.

Výkonem tohoto nařízení se pověřuje ministr spravedlnosti v dohodě s ministry vnitra, obchodu a financí.

Švehla v. r.,

v zastoupení ministerského předsedy.

Dr. Engliš v. r.

Dr. Meissner v. r.

Dr. Hotowetz v. r.

Sonntág v. r.

Staněk v. r.

Dr. Winter v. r.

Johanis v. r.

Stříbrný v. r.

Čís. 440.

Koncesní listina ze dne 5. května 1920 pro místní dráhu ze stanice Svatoňovice-Úpice do Úpice,

Na základě vládního zmocnění uděluji za podmínek a modalit dále uvedených v dohodě se zúčastněnými ministerstvy p. Antonínu Hellerovi, předsedovi okresní správní komise, s pp. Josefem Švecem, starostou obce, Mořicem Morawtzem, továrníkem, inž. Ludvíkem Těmínem, továrníkem, a Vilémem Nyklíčkem, hostinským, vesměs v Úpici, žádanou koncesi k stavbě a k provozování místní dráhy ze stanice Svatoňovice-Úpice do Úpice podle ustanovení zákona ze dne 14. září 1854, č. 238 ř. z., o udělení koncesí k stavbě soukromých železnic, a zákona ze dne 8. srpna 1910, č. 149 ř. z.

§ 1.

Pro tuto železnici požívají koncesionáři výhod uvedených v čl. VI.—XII. zákona ze dne 8. srpna 1910, č. 149 ř. z.

§ 2.

Koncesionáři jsou povinni vystavěti povolenou železnici nejdéle do dvou let počítajíc ode dneška, vystavěnou pak dráhu veřejné dopravě odevzdati a po celou dobu koncese pravidelně provozovati.

Za dodržení této stavební lhůty, jakož i za vystavění a vystrojení dráhy podle koncese jsou koncesionáři povinni k žádosti státní správy dáti jistotu, složice přiměřenou kauci v cenných papírech, způsobilých k ukládání sítěčích peněz.

Kauce tato může býti prohlášena za propadlou, nedostojí-li koncesionáři uvedeným závazkům.

§ 3.

K vystavění povolené železnice propůjčuje se koncesionářům právo vyvlastňovací podle ustanovení příslušných zákonných předpisů.

Totéž právo bude koncesionářům propůjčeno také při vlečných drahách od nich snad vystavěných, jestliže státní správa uzná, že zřízení jich jest veřejnosti prospěšné.

§ 4.

Koncesionáři mají se zachovati při stavbě a provozování povolené dráhy podle obsahu této koncesní listiny a podle podmínek koncesních, které určí ministerstvo železnic, jakož i podle příslušných zákonů a nařízení, zejména podle zákona ze dne 14. září 1854, č. 238 ř. z., o udělení koncesí k stavbě soukromých železnic, a provozního řádu železničního ze dne 16. listo-